

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Rojaki!

Meseca decembra t. l. bomo praznovali **50-letnico slavnega vladanja Njegovega Veličanstva našega presvetlega cesarja in kralja Frana Josipa I.**

Ob tej priliki bodo tekmovali vsi narodi Avstro-Ogerske, od severne meje kraljevine Češke do najskrajnejše točke na jugu kršne Dalmacije, da izkažejo svojo vročo ljubav in podaniško zvestobo nositelju krone Habsburžanov.

No, plemenito srce vitežkega vladarja ne želi šumnih izrazov udanosti ali dragih in potratnih svečanosti; Njegova želja je, da se ta redki dogodek proslavi skromno, plemenitimi in človekoljubnimi deli in ustanovami.

In ta želja Njegova, pripovedujoča, kako naš vladar živi le Svojim podanikom in kako le v blaginji Svojih narodov vidi vso srečo Svojo, je dobila še posebno posvečenje po mučeniški smrti One, ki mu je bila zvesta družica in vredna vrstnica v vršenju dobrih činov, na delu usmiljenja...

Pokoreči se tej ponovno in jasno izraženi želji Njegovega Veličanstva, hočemo tudi mi dobrim delom trajno proslaviti petdesetletnico Njegovega vladanja.

V ta namen smo se zbrali mi podpisani v odbor, ki si je nadel nalogo, da zasnjuje prepotrebno društvo. Mi trebamo razumništva, mi trebamo delavcev, čvrstih

delavcev na polju narodne prosvete. Takih delavcev nam more priti le iz učee se mladine! V mladem naraščanju je naš up, naša bodočnost. Dokler ne bomo imeli dovoljno lastnega, domačega, značajnega in za dobro naroda vnetega razumništva, dotlej bode vedno velika, občutna praznina v naših bojnih vrstah, dotlej tudi ne bode vspehov, vsaj izdatnih ne!

Čim pa smo uverjeni o nujni potrebi, da si narod, živeči na toliko napadani in v vsakem pogledu prevažni poziciji, vzgoji zadostno razumništva, moramo se zavedati tudi dolžnosti, da gremo učee se mladini na roko, da jej pomagamo ne le dobrimi sveti in nauki, ampak tudi gmotno.

Ta veliki namen bode imelo društvo, ki je hočemo zasnovati v trajen spomin na cesarjev jubilej. »Ime pa mu bode: »**Dijaško podporno društvo**«.

Iz dohodkov društva se bodo podpirali v prvi vrsti dijaki iz vse Primorske, ki studirajo v Trstu na srednjih šolah; potem pa tudi visokošolci, ki so studirali v Trstu, v kolikor bodo dopuščala to društvena sredstva.

Uverjeni smo, da bode društvo, ako bo vestno zadoščevalo tej označeni nalogi, mogočno povspesovalo narodno prosveto v tej obmejni pokrajini.

Izvolili smo tudi začasni ožji odbor, ki ima ukreniti vse potrebno za zakonito ustanovitev društva. V tem odboru so: Matej Mandić, predsednik; dr. Josip Abram,

tajnik; dr. Gustav Gregorin, blagajnik; dr. Otokar Rybář in Makso Cotič, odbornika.

Prispevki naj se pošiljajo blagajniku, Via Molin Piccolo št. 3., II. nadstropje.

Slovani Trsta in okolice! Odzovite se pozivu našemu in želji presvetle krone! Posnemajte vsak po svoji moči izgled, ki ga je dal prvak in mecén naš, gospod Fran Kalister!

ODBOR:

Ivan Abram, trgovec; dr. Josip Abram, odvetnik; Ivan Balanč, posestnik; Ivan Marija Bole, posestnik; A. Bogdanović, korespondent; Makso Cotič urednik; Valentin Cibič, posestnik; Andrej Čok, posestnik; Andrej Črne, upokojeni strojevodja; Fran Dollenz, trgovec in dež. poslanec; Edvard Drašček trgovec; Ivan Goriup, veleposestnik in deželni poslanec; Kornelij Gorup, veleposestnik; dr. K. Glaser c. kr. profesor; dr. Gustav Gregorin, odvetnik; Miha Hrvatin, posestnik; Fran Kalister veleposestnik v Trstu; Fran Kosec, župnik in dež. poslanec; Jakob Klemenc, trgovec; Fran Karž, posestnik; Ivan Košuta, posestnik; Kristjan Košuta, posestnik; Josip Krajnc, trgovec; Ivan Mankoč, trgovec; Josip Mankoč, trgovec; Ivan Martelane, podjetnik; Svetko Martelane, podjetnik; Anton Miklavec, posestnik; Matko Mandić, dež. posl. in urednik; Ivan vitez Maberger, posestnik in dež. poslanec; Edvard Lampe, trgovec; Iv. Lampe, trgovec; Anton Lampe, trgovec; Marino Lukša, posestnik in gostilničar; dr. Matej Pretner, odvetnik; Andrej Preselj, gostilničar in posestnik; Martin Pečar, posestnik; Josip Požar, posestnik; Jakob Perhave, trgovec; Ivan Prelog, trgovec; Anton Pogorele, posestnik in trgovec na Greti; dr. Otokar Rybář, odvetnik; Anton Sancein-Drejač; trgovec in posestnik; Luka Seražin, posestnik; Graecijan Stepančič, trgovec; Ivan Šabee, veloposestnik; dr. Miha Truden, odvetnik; Miha Truden voletržec; Ante Truden voletržec; Ant. Trobec, posestnik; Ivan Tence, posestnik; Josip Turk,

PODLISTEK.

Kralj & Comp.

Slika s počitnic.

»Ali bomo danes teden tudi plesali?« je vprašal Kralj, ki je bil seveda navzoč, svojo najljubšo plesalko, Lenkino Miki z Ostrega griča.

»Tukaj v Smolovi — ne vem... Morda pa na Ostrem griču, kakor so pravili fantje.«

»Ne, tudi ne na Ostrem griču ne boste plesali, ampak v Mali trg pridete na veselico. Tam se bo najpreje smejalo, potem pa plesalo!... Kaj ne, da prideš?«

»I seveda! Rada — samo če pojde še kdo iz naše vasi!«

Istotako je obljubila Kralju Janovčeva Mimica...

Lemež je pregovoril Tolminčevo Ivanko, Goslar pa Pustotarjevi dekleti. In vse te punice so obljubile, da privedejo s seboj še drugih...

Da bi fantje prišli tem bolj gotovo, izmislil si je Kralj novo zvijačo. Šel je k Lenkini Miki, katere bratranec Miha je bil godec, in jo vprašal, če utegne ta priti v nedeljo gost na veselico.

»Utegne, utegne!«

»Reci mi, naj' pride o pravem času in vas privede s seboj! On vas lahko spremlja, da boste lahko hodile brez strahu!«

Tako je kralj skoro prisilil, da so morali priti na veselico tudi fantje, če so hoteli plesati; kajti doma bi se brez godea gotovo ne vrtili. In fantom prav za prav še na um ni prišlo, zakaj je Kralj tako ukrenil. Ko je pa ta potem pravil svojima prijateljema, kako stoji stvari, pohvabil ga je Lemež:

»Kralj, iz tebe bo še kaj imenitnega! Iz vsake zadrege si veš pomagati!«

Tako so vabili še po drugih krajih in povsod se jim je zagotavljalo, da pridejo vsi, vsi...

* * *

In veselica se je izvršila prav sijajno, toliko, kar se tiče predstavljanja, kolikor, kar se tiče gmotnega vspeha... Vsem pa se je zdelo najbolje, da je pravnik Kralj tako izvrstno ošibal in ožigosal v svojem nagovoru vso tisto gospodo, katera je hotela s svojo opozicijo preprečiti zabavo...

Ljudje so si šepetali:

»Ta bo doktor! Ta bo doktor!«

»Ta bo znal zagovarjati!«

»In ljudi odirati!«

»Gotovo se oženi silno bogato!«

* * *

Ko so se vrnili iz prostora, kjer se je izvršila veselica, je godec Lakota iz Lajš že vlekkel svoje raztegljive harmonike v gostilni, kjer naj bi se vršila svobodna zabava.

To je mlajše ljudi, zlasti visokošolce, zadelo tako prijetno, da so kar pozabili na večerjo...

»Ples!... To je bilo njihovo geslo...«

Toda strela jasna! Kje pa so ostala dekleta? Na veselici jih je bilo kar cel milijon, na svobodno zabavo pa so prišle jedva dve, tri...

Visokošolci so bili zopet vsi razburjeni...

»Kralj, kaj počnemo? Kje naj dobimo kaj plesalk?« sta jadikovala Lemež in Goslar.

»Kaj jaz vem!« je odgovoril jurist grdim pogledom.

»Kralj, ti nas lahko rešiš iz vsake zadrege, iz najhujše blamaže! Pomagaj!«

Kralju je dobro delo, da so ga tako lepo prosili; dejal je:

»Kam pa so šle gospice malotrške? Pojte no ponje. Dosti jih bo za zabavo in zabavljanje...«

»Saj veš, da brez starih kokelj mlada piščeta ne smejo nikamor!«

»A tako!... Le brez skrbi bodita! Ali privedem dekleta seboj, ali pa mene ne bo več nazaj!«

In Kralj je odšel.

(Pride še.)

posestnik; Josip Urbančič, posestnik; Ivan Marija Vatovec, posestnik in dež. poslanec; Ivan Valenčič, trgovec; Josip Vatovec, posestnik; Anton Vrabeč, posestnik; Julij Varto, duhovnik; Fran Žitko, posestnik; Matija Valentin Živice, inženjer.

Brzjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Dunaj 30. (Poročilo o kugi.) Albina Peeha se bori s smrtjo. Hoehegger se počuti dobro, nima vročinice. Gösehl trpi na vnetju čev. Ostali se počutijo dobro.

Budimpešta 30. Cesar je zvečer odpotoval na Dunaj.

Budimpešta 29. Zbornica poslancev je nadaljevala razpravo o dnevnem redu.

Pariz 29. (Afera Dreyfus). Ko je bila končana razprava, se je kasacijski dvor podal ob 2. uri popoldne v posvetovalno dvorano. Posvetovanje je trajalo tri in pol ure. Ob 5¼ uri je izrekel kasacijski dvor naslednjo sodbo: Sodišče izjavlja, da je zahteva, naj se uvede revizija, formalno utemeljena in se bode pravočasno uvedla preiskava. Glede predloga generalnega prokuratorja, po katerem naj bi se razveljavila dosedanja kazen Dreyfusova, sodišče ni sklenilo ničesar.

Mir se ni nikjer kalil.

Juristiški krogi so tega menenja, da kasacijsko sodišče napravi sedaj konec Pikardovemu strogemu zaporu, ker ga bode moral zaslišati kasacijski dvor, a Dreyfusa da zasliši sodnijska komisija v Cayenne, ali pa, da ga privedejo v Pariz.

Pariz 29. Dupuy nadaljuje s sestavo ministerstva.

Pariz 29. Freycinet je vsprejel portfelj vojnega ministerstva, Peytral je z zdravstvenih ozirav odklonil vsprejeti portfelj za kolonije.

Rim 29. »Agenzia Stefani« poroča iz Assaba: Italijanski komisar je zapovedal sultanu v Raharti, ki je pod varstvom Italije in dobiva od Italije tudi podporo v denarju, naj pride k njemu na pogovor o neki zadevi. Sultan, ki je obljubil, da pride, je po noči pobegnil, ne da bi se vedelo kam. Drugi dan so napadli sorodniki sultanovi italijanske vojake, pri čemur so bili ubiti štirje Askari in mnogo domačinov. Red se je zopet napravil, ko je bil sultan odstavljen; na njegovo mesto se je imenoval v to določeni vezir.

Revolucija v oktobru leta 1848 — in Slovenci.

Celjska »Domovina« je priobčila te dni na stopni zanimivi članek:

Krvavi mesec je bil pred 50 leti. Osodno odločbo za Avstrijo je prinesel 6. oktober. Mažarska se je odtrgala, grozovito je bučalo po vsej monarhiji. Italijani so kovali na vsej črti veleizdajalsko zaroto ter so se o tem zvezali s puntarskimi Italijani v Lombardiji; no in Nemei so pridno podpirali oba odpadnika ter delali z vso silo na razpad države. Na Dunaji je tekla kri, cesar Ferdinand je ubežal na Moravsko. Prestolno mesto je bilo velikanski puntarski tabor, kjer so se zarotniki zabarikadirali ter grozili porušiti vse, kar je bilo na poti njihovim puntarskim nakanam.

Avstrija je obupala, bati se je bilo razpada vsaki dan. Vojne čete so imele nad glavo posla z ustajniki v Italiji. Državni zbor, kolikor je ostalo mož v njem po prvih krvavih pojavih, prilastil si je samovoljno nekako vladarsko moč ter se postavil v vrste dunajskih prekučuhov in Mažarov.

Izdajati je začel oklice na narode, naj ga priznajo za vrhovno državno oblast. V tem »rokovnjaškem parlamentu« pa so ostali le samo tisti elementi, ki so bili z ustaši jednih mislij, dočim so slovanski in državni udani takoj zapustili Dunaj, ko ga je cesar preklical za nezakonitega.

Narod, ki je ostal tudi v tem viharnem in zapeljivem času nespremenjeno veren in udan Avstriji in vladarju, bil je slovanski, pred vsem pa še Slovenci in Hrvatje. Prislovica o neomejni zvestobi Slovencev ni morda naš hvalospjev, oktober leta 1848 to potrdi.

Kaj se je vse obetalo slovenskim poslancem, če prestopijo v vrste puntarjev ter pridobijo tudi

svoj rod za njih namene. Junaški ban hrvatski Jelčić zbral je svoje, za Avstrijo navdušene Hrvate, korakal jim na čelu na Dunaj, oblegel puntarsko mesto ter ga konečno prisilil, da se je udalo.

Uporni Nemei so videli takoj, da jim je vrli Hrvat prečrtal izdajalske nakane. Zasnovali so po vseh deželah agitacijo, naj se zbere vse na »črno vojsko«, da preženejo Hrvate, ki jih hočejo potisniti v »sužnost«. Njih oklice so imeli med Nemei vspeha, celo okrajne poglavarje so prisilili, da niso branili ljudstvu se zbirati za »pomoč Dunaju«.

Poverjeniki prišli so tudi v slovenske dežele, a tukaj so slabo opravili. V Celju sta se oglasila dva — (tačas je bilo naše mesto še namreč avstrijsko in slovensko; naj bi le udaril danes Wolf na boben, takoj drvi vse za njim).

Enako odločno so odbili tudi koroški Slovenci povabila, dasi je sam deželni odbor ponujal Dunaju pomoč.

Na Primorskem so zalotili celo veliko veleizdajsko zaroto. Dogovorjeno je bilo med Italijani, da se vzdignejo, kakor hitro se prikaže brodogoj iz Italije. Proti temu se je zasnovala narodna straža Slovencev, a po vsej Istri so bili slovanski dobrovoljci, ki so stali iz lastnega nagibanoč in dan na straži za Avstrijo in deželno vlado.

Kako so mislili in delali Slovenci v tem obupanem in skušanem času, pravi takratni poziv ljubljanskega političnega društva do naroda: »Slovani se čvrsto držimo Avstrije in smo jednodušno pripravljene braniti in podpirati njeni ustavni prestol do zadnje kaplje krvi. Tudi mi hočemo svobodo, pa mi hočemo jednake pravice za vse narode. Mi hočemo, da ostane Avstrija velika in mogočna... Mi pa nočemo, da bi samo jedno mesto dajalo zakone vsemu cesarstvu«. (Ideja zjedinjene Slovenije).

S telesno hrabrostjo in duševnim naporom so rešili Avstrijo oktobra pred 50 leti edino — Slovani. Bili so tudi v državnem zboru v večini ter so združeni pripomogli cesarju, da se je »rokovnjaški parlament« razgnal ter se sklical redni v Kromeriz. Borili so se tedaj brez odmora na strani vlade, ter se tudi zanašali, da jih bo Avstrija znala tudi primerno vpoštevati za svojo rešitev. — Slovencev zvestoba bila je res »knežje« nagradena — kar čutimo še danes po petdesetih letih.

Ako kje, je tukaj resničen pregovor: »Nehvaležnost je plačilo sveta«. Tistim Nemeem, katerih izdajalske pušice smo zastavljali z lastnimi prsi, da niso zadele srca Avstrije, izročeni smo danes na milost in nemilost; oni primorski Slovani, ki so se dobrovoljno žrtvovali noč in dan, da ne izvedejo Italijani nameravane veleizdaje, oni Slovani so sedaj praveati sužnji Italijanov na svoji lastni zemlji. Ne vprašujmo se, kako se povrača junaštvo in udanost Hrvatov, ki so rešili Dunaj, ustavili navale zdvijanih Mažarov; v zahvalo in večni spomin prodani so največjemu tačasemu sovražniku Avstrije, najgoršemu sovražniku slovanstva sploh — krutim Mažarom.

Kolika ironija — po petdesetih letih!

„Naša straža“.

Včeraj smo objavili, da bode dne 15. novembra ustanovni shod »Naše straže«, tega za obrambo naše narodne posesti in ednakosti prevažnega društva.

Danes prijavljamo tu doslovno pravilo tega društva, da se čitatelji natančno obvestijo o njega namenu.

§ 1. Ime in sedež.

Društvo se imenuje »Naša straža«; svoj sedež ima v Ljubljani; razteza se po deželah in kraljestvih, zastopanih v državnem zboru, in ni političsko.

§ 2. Namen.

Društvu je namen podpirati in krepiti v gospodarskem in kulturnem oziru Slovence in Hrvate na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem, v jezikovno obmejnih ali jezikovno mešanih pokrajinah.

§ 3. Sredstva.

V dosegu svojega namena društvo 1. zbira denarne doneske: ustanovnino, udnino, darila, volila itd.;

2. združuje slovenske gospodarske organizacije, (gospodarske zadruge, kmečka društva, obrtne zadruge, posojilnice), korporacije in nepolitiška društva v smislu svojega namena;

3. podpira v gori naznačenem okrožju (§ 2) slovensko in hrvatsko obrt in trgovino,

4. brani slovenska in hrvatska posestva imenovanih pokrajin (§ 3) v gospodarskem obstanku;

5. organizuje ožje deželne, okrajne in krajevne odbore, ki po določenem načrtu (§ 7 odst. 6.), poizvedujejo o gospodarskih in kulturnih razmerah slovenskega in hrvatskega ljudstva v svojem okrožju, s primernimi nasveti poročajo svoje poizvedbe glavnemu odboru in v društvene namene nabirajo denarna sredstva.

§ 4. Udje.

Udje so:

A. Ustanovni;

B. redni, in sicer:

a) Moški in ženske, ki so dovršili 16. leto;

b) nepolitiška društva, zadruge, korporacije v društvenem okrožju;

Kdor hoče društvu pristopiti, oglasi se pri načelnstvu, ki ga vsprejme, ali pa odkloni, ne da bi moralo navesti kake vzroke za to. V tem oziru ni priziva.

§ 5. Pravice udov.

Udje se smejo vdeleževati zborov, predlagati predloge, glasovati, voliti in voljeni biti. Društva in zadruge se smejo vdeleževati teh zborov vsaka po enem zastopniku, ki se mora izkazati, da je pooblaščen po odboru svojega društva ali zadruge. Ti zastopniki imajo ravno tiste pravice, kot drugi udje.

§ 6. Dolžnosti udov.

A. Udje morajo plačevati svoje doneske in sicer: Ustanovni enkrat za vselej vsaj 50 Kr in razdelé lahko svoje plačevanje na 5 let po 10 Kr Redni udje plačujejo vsaj po 1 Kr. na leto.

B. Društva in zadruge morajo odrajtovati svoje letne doneske, katerih svota se razmeram primerno [dogovori z načelnstvom, ki pa ne sme znašati manj nego 10 Kr

§ 7. Društveno vodstvo.

Društvo vodi glavni odbor. V ta odbor se voli vsako tretje leto pri rednem občnem zboru 50 odbornikov in sicer: 10 s Kranjskega, 10 s Štajerskega, 10 s Koroškega, 10 s Primorskega in 10 izven teh dežel. Vrh tega ima še vsako z društvom zavezano društvo ali zadruga pravico po svojem odboru imenovati po jednega odbornika. Glavni odbor se deli v tri oddelke: a) pravni, b) informacijski in organizacijski, c) gospodarski.

Pravni oddelk sestoji iz strokovno izvežbanih mož, ki so društvu v pravno pomoč.

Informacijski in organizacijski oddelk organizuje poizvedbe po posameznih udih, po društvu pripojenih društvih in po ožjih odborih.

Gospodarski odsek goji zvezo z gospodarskimi organizacijami in se v posamnih slučajih posvetuje, kako naj se ž njihovo pomočjo dosega društveni namen.

Oddelki se samostojno vstanavljajo in sicer tako, da odborniki glavnega odbora volijo izmed svoje srede 15 članov v gospodarski, 15 članov pa v pravni oddelk. Ostali odborniki pripadajo informacijskemu in organizacijskemu oddelku. Noben odbornik ne more pripadati dvema oddelkoma. Vsak oddelk si voli izmed svoje srede predsednika, prvega in drugega tajnika. Predsednik in prvi tajnik morata bivati v Ljubljani; drugi tajnik mora biti izvenkranjski društvenik. Po potrebi sklicuje predsednik vsakemu oddelku oddelkove seje; v nujnih slučajih sme tudi pisмено poizvedeti menenje odbornikov. Če je predsednik zadržan, namestuje ga prvi tajnik. Sklepi v oddelkih, ki se sklepajo z nadpolovično večino glasov, se predlagajo načelnstvu v konečno rešitev.

Glavnemu odboru v pomoč se vstanavljajo ožji odbori. Tak ožji deželni — okrajni ali krajni odbor se sme vstanoviti od društvenih članov samo z dovoljenjem načelnstva, ki mu imenuje predsednika. Število odbornikov je poljubno od 3—15. Ožji odbori imajo nalogo podpirati vzlasti informacijski in organizacijski oddelk. V svojem delovanju so odvisni od načelnstva, od katerega dobivajo potrebna navodila za svoje delovanje.

Načelnstvo sestaje iz predsednikov in tajnikov imenovanih treh oddelkov. Načelnstvo si izvoli izmed

Dalje v prilogi.

svoje srede predsednika in njegovega namestnika, tajnika in njegovega namestnika, tajnika in njegovega namestnika, blagajnika in njegovega namestnika. Izvenkranjski tajniki posamnih oddelkov, ki naj se razdelé tako, da jeden pripada Štajerskemu, jeden Koroškemu in jeden Primorskemu, se v načelstvu izvolijo za drugega, tretjega in četrtega tajnika.

Načelstvo vsprejmlje poročila posamnih oddelkov in sklepa o njih; poročila in nasvete posamnih udov, društev, zadrug in pododborov oddaja oddelkom v pretres in poročanje. Načelstvo sprejmlje ude v društveno zvezo, organizuje krajevne, okrajne in deželne odbore in sploh izvršuje vrhovno vodstvo nad vsem društvenim delovanjem. Seja načelstva je sklepna, če so navzoči vsaj štirje njegovi člani. Načelstvo voli in sklepa z nadpolovično večino glasov. Predsednik, oziroma njegov namestnik, sklicuje seje in jim predseduje. Načelstvo se pa mora sklicati v sejo tudi, če to zahtevajo vsaj trije njegovi člani.

§ 8. Občni zbor.

Redno se vrši občni zbor vsako leto meseca avgusta; izredno pa, če ga zahteva tretjina rednih udov. Občni zbor voli vsako tretje leto odbor; vsako leto pa tri pregledovalce računov, sklepa o poročilu načelstva v zadnjem upravnem letu, ki se sklepa 31. julija, o premembni pravil in o razdružitvi društva. Občni zbor se naznanja po slovenskih časopisih vsaj 14 dni prej. Sklepčen je ne glede na število navzočih udov in sklepa po nadpolovični večini glasov. Čas, kraj in dnevni red občnega zbora določa načelstvo, istotako časopise, v katerih se razglasa občni zbor.

§ 9. Razsodišče.

Pri prepirih iz društvenega razmerja voli vsaka stranka po dva razsodnika. Razsodniki si volijo predsednika izmed drugih društvenikov. Proti razsodbam tega razsodišča ni ugovora.

§ 10. Razpust društva.

Društvo preneha, če je razpusti gosposka ali če se to sklene pri občnem zboru z dvetretjinsko večino. Društveno premoženje prevzame za slučaj, da gosposka razpusti društvo, mestna hranilnica ljubljanska in je izročil novemu društvu, ako se vstanovi tekom petih letih let z enakim namenom. Če se pa to ne zgodi, pripade po petih letih polovica premoženja družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, druga polovica jednaki družbi za Istro.

Ako pa društvo preneha po lastnem sklepu, določi občni zbor zajedno, v katere namene se porabi društveno premoženje.

§ 11. Začasna določila.

Predlagatelj teh pravil vspremljejo, brž ko so potrjena, oglase za društvo. Ko je oglašanih vsaj 40 udov, skličejo ustanovni shod, pri katerem se voli odbor. Potem je društvo ustanovljeno.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 31. oktobra.

Politiški položaj in Slovenci. Spljetska »Nezavisnost« je priobčila nastopni članek.

Ako je res, v kar verujemo, da je danes češko vprašanje glavno v tej monarhiji, da se ta kaos mora najprej razbistri na Češkem, pa je neporečna resnica, da za Čehi takoj prihajajo Slovenci. Poslednji se nahajajo v istem, ne, v hujšem položaju nego Čehi. Slovenci so izpostavljeni ne le napadom od nemške strani, ampak tudi od italijanske. Jedni in drugi pa, Nemei in Italijani, zastavljajo s pomočjo zistema vse svoje sile, da čim huje pritiskajo slovenske nam brate na skrajni periferiji. Usoda teh bratov se tiče nas, ne le radi bratstva, radi krvi, radi Slovanstva, ampak tudi radi — naših lastnih interesov.

Slovenija ni proti Nemčiji nič drugega, nego ozidje slovanskim obalom ob morju adrijanskem. Ako bi se nemški valovi udrli preko ruševin tega zidovja . . . tedaj bi povodenj poplavlila tudi te naše obali. To je vzrok, da nas borba Slovencev osokoljuje in oduševlje, zato želimo tudi, da se oni ojačijo v tej borbi. Ali s temi željami vspešno želimo tudi to, da se tudi nad Slovenijo razprostere duh, ki navdaja srbsko-hrvatsko zjedinjeno omladino, duh solidarnosti, duh združevanja, duh prosvetljenosti, duh svobode!

Malimi besedami smo hoteli reči, da Slovenci naj se ne bore ločeni, vsak zase; in to želimo tudi za Hrvate in Srbe. Mi vsi moramo stati pod jedno zastavo, mi moramo stopiti v jedno kolo. Na ta način se bomo bolj navduševali, a naša borba nam obrodi med protivniki spoštovanje. In mesto da nas, tako osamljene in ločene, prezirajo in ignorirajo, bali se nas bodo in spoštovali nas bodo.

Na tem velikem prostoru, na katerem živimo, obkroženi od toliko in toliko močnih in raznovrstnih protivnikov, treba da pokažemo na delu, da smo jedno, da jedno hočemo biti; treba da se začnemo braniti vzajemno in [po premišljenem načrtu, da ta prag očetovstva ohranimo celega in svobodnega onim, ki pridejo za nami.....!

Socijalizem, narodno vprašanje in — Avstrija. Pišejo nam: Velikim zanimanjem sem čital Vaše članke pod naslovom »Naeijonalizem in socijalizem v Avstriji«. Osobito me je zanimalo, ko sem posnemal iz Vaših izvajanj, kako je socijalističnega avktorja, proti kateremu ste polemizovali, neprestano sililo pametno spoznanje, da bi se osvobodil iz tesnega okvirja socijalističnega programa, a kako se je vedno in vedno zopet vračal v nasprotni smeri, nego mu je kazal kašipot logike njegovih izvajanj.

Prosim, čujte samo!

Avktor pravi — ne res? — da je narodno vprašanje del socijalnega vprašanja. Spaja torej jedno vprašanje z drugim. To je jako pametno, to je jedino racijonelna politika taki državi, kakoršna je Avstrija. Stranka, ki v tej državi ne poštevaa naeijonalnega momenta, ni niti resna stranka. Potem pa prihaja do zaključka, da Avstrija niti ne more rešiti narodnega vprašanja, ker ima prešibak želodec, da bi mogla prebaviti — enakopravnost narodov. On meni, da bi narodi, čim bi postali enakopravni, kar hipoma porušili meje te države ter bi podali svojo roko tja, kamor jih vleče srce! Prigovarjali bi lahko piseu, da švicarski izgledi govore drugače, da je prav lahko mogoče, da tudi različni visoko kulturni narodi, uživajoči popolno enakopravnost, žive skupaj v jedni državni celoti, ne da bi jim prihajalo na misel, kako stremjenje po združenju z istokrvnimi brati, živeti v drugi sosednji državi! Kako sem se začudil! Človek bi mislil, da ravno možnost mirnega ukupnega življenja raznih enakopravnih narodov v jedni vkupnosti v prvi vrsti odgovarja socijalistiškemu naziranju o uredbi človeške družbe, a glej ga, tu nam prihaja socijalistiški avktor menenjem, da bi enakopravni narodi razbili avstrijsko državo. To pa je že čudno, da socijalist pripisuje jednaki — razdirajočo tendenco, da torej kompromituje pred vsem svetu to po našem mnenju vzvišeno, humano in kulturno idejo!! Jaz bi g. avktorju lahko govoril še o neki drugi moralni sili, ki deluje neprestano: o dinastičnem čutu; ali tega nočem, ker vem, da bi s tem ne dosegel posebnega efekta.

Izvajajmo torej! Ako pravi avktor, da tudi socijalizem hoče sodelovati na rešenju narodnega vprašanja, še več, ako trdi, da je jedini socijalizem zmožen za rešenje tega vprašanja, in ako pravi zajedno, da rešenje narodnega vprašanja v zmislu narodne enakopravnosti bi značilo razpad Avstrije: kateri zaključek nam sili v pero, oziroma, katero vprašanje si moramo staviti? Kako in **kje** hoče socijalizem rešiti narodno vprašanje? Ali ni z zatrjeno nemožnostjo narodne enakopravnosti v Avstriji dokazana tudi nemožnost socijalizma, čim je res, da je narodno vprašanje del socijalnega vprašanja?! Do kakih zaključkov prihajamo torej? Morda pa se je avktor sam vstrašil naravnih zaključkov iz lastnih trditve in je v tem vzrok, da je zaključil svoj zanimivi članek ravno tedaj, ko bi bil moral začeti govoriti?!

Afera Dreyfus. Neki poznalec francozkih razmer nam piše: Dreyfusardi imajo menda srečo v nesreči. Odstop ministerstva Brisson je bil za nje sicer hud udarec, ali njih sreča obstoji v tem, da še ni sestavljeno ministerstvo v trenutku, ko se je kasacijski dvor ravno bavil z revizijo. Novo ministerstvo — naj se že imenuje tako ali tako — ne bode morda izrečno nasprotno reviziji, gotovo pa ji ne bode prijazno tako, kakor ji je bilo prejšnje ministerstvo. Toda, ko bode sestavljeno novo ministerstvo, je kasacijski dvor že izrekel svojo sodbo. To mu pa bode veliko lažje, kakor je sicer francozkim so-

dišcem v političnih procesih, ker še ne bode nikakega justičnega ministerstva in nikake vlade, ki bi mogla uplivati na kasacijski dvor.

Domače vesti.

Občni zbor pol. društva „Edinost“ boče dne 13. prihodnjega meseca.

Radi praznikov izide prihodnje izdanje »Edinosti« v četrtek predpoludne.

All je Trst italijansko mesto? Gospodvalni stranki gre vsaki hip nekaj navskriž. Zadnjič smo povedali, kako tarnajo laška glasila, ker se Tridentinec in celó Istrani v Trstu ne — čutijo »doma« in snujejo svoja posebna zbirališča, kakor na pr. — da rabimo besede »Piccolove« — Italijani na Dunaju, ali Nemei v Milanu. In to delajo ti nesrečni Tridentinec v brk vsem zgodovinarjem, »učenjacom«, politikom in novinarjem, ki še žive, in onim, katerim je užaljeni »Piccolo« motil večni mir ter jih pozival ven iz groba, kakor priče, da je Trst moralna prestolnica Italijanov!

Pa Tridentinec in laški Istrani so menda čudni ljudje, ki ne verujejo prav vsem tem bolj ali manje slavnim pričam »Piccolovim«, ampak verujejo raje temu, kar vidijo in občutijo sami; a to, česar se mora zavedati vsakdo, ki ima oči, da vidi, ušesa, da sliši, pamet, da opazuje, sploh vsakdo, ki ni podvržen sugestiji »Piccolovih« prič in ki gleda skozi lastne in še skozi one naočnike, ki mu jih ponujajo gg. redakterji na lesnem trgu, to je golo, trdno dejstvo, da Trst ni nikaka italijanska moralna prestolnica, ampak je le mesto s pretežno italijanskim, toda z drugimi elementi močno pomešanim prebivalstvom, **stoječe na slovenskih tleh!**

Naj le uče drugače vsi glasoviti »zgodovinarji«, »etnografi«, politiki in novinarji, katere citirajo laška glasila ven iz grobov, ali fakt ostane vendar le fakt. Kakor je res, da se na nebesnem svodu vrstita solnce in mesec, kakor je res, da se zemlja vrsti okolo svoje osi, čeprav so nekdanji »učenjaki« radi tega nauka proganjali njega apostola, tako je res, da so falzifikatorji odnošajev oni, ki trde, da ima Trst, bodisi po svoji minulosti, bodisi po svojih etnografskih razmerah, bodisi po svojem zemljepisnem položaju, kakoršno si bodi zgodovinsko nalogo kake moralne italijanske prestolnice,

Laška gospoda trde lahko kolikor hočejo, toda resnica ostane nepremična, da govore nekaj, kar — ni res. Saj jih postavlja na laž vse vsakdanje življenje tržaško! Poslušaj ljudi po trgih, zateci se v prodajalnice, sedi v gostilno, pojdi v cerkev, obrni se kamor hočeš, kjer pulzira sveže resnično vsakdanje življenje, povsodi bodeš čul prič, ki ti govore, da je Trst v narodnem pogledu mešano mesto, kateremu je — tako bi rekli — temeljna barva slovenska, a italijanščina se je povspela poleg tega do neke veljave kakor občevalni jezik; v kolikor pa motijo človeka videz, neka laška vnanost Trsta, in pa razni umetno negovani pojavi, je to le posledica nesrečnega zistema, ki je povsem zgrešil pravo pot.

Povsodi, pravimo, se oglašajo priče proti falzifikatorjem odnošajev: vse vsakdanje življenje je jedna sama taka priča.

Te dni pa so se oglasile priče, katere smemo po vsej pravici imenovati klasične, ker so se oglasile mej najudanejšimi služabniki komunalnega zistema tržaškega.

Pred seboj imamo spomenico, ki so jo vsprejeli tržaški učitelji na shodu pedagoškega društva dne 16. oktobra in so je predložili občinskemu zastopu v podkrepljenje njih prošnje za zboljšanje njih — plač.

Mej razlogi — nekaterimi jako tehtnimi, to moramo pripoznati — navajajo prosilec (da bi dokazali še posebno težavo, s katero se mora boriti učitelj v Trstu), da je Trst trgovsko mesto, da bivajo tu različne narodnosti **ter da je tržaškemu učitelju vršiti še posebno težko nalogo: vzgajati to raznovrstno mladino do onega narodnega čutstva, ki je lasten večini prebivalstva!**

Tu jo imate torej izpoved gg. učiteljev, da šolska mladina v Trstu je raznih narodnosti, da torej Trst ni nikako laško mesto! A druga kričeča izpoved je ta — in prosimo državno oblast, da si jo zabeleži tudi ona — **da se v Trstu zlorablja**

Sola za raznarodovanje nelaskih otrok ter za vcep-ljanje laškega duha.

Torej: Trst ni laško mesto, ampak bi ga hoteli storiti laškega — pomočjo šole! Tako go-vore klasične priče, gg. učitelji sami!

Ta izpoved tržaskih učiteljev pa je dragocen prispevek k našemu šolskemu vprašanju. Po tem pripoznanju in od take strani mora biti že uverjen vsakdo, kako opravičena je naša zahteva: dajte nam slovenskih šol! Saj vidimo, kako je: iz slo-vanske dece ustvarjajo oni drugi svoje itali-janstvo!!

Uzorno uradovanje! Prijatelj našega lista nam piše: Jaz imam neko izvršno zadevo pri e. kr. okrajni sodnji v Kopru. Mnogo časa je že od tega, ko sem bil povabljen, naj plačam troške cenilne komisije in pri tej priliki bilo mi je tudi zaukazano, da imam v 14 dneh predložiti isti sodnji dražbene pogoje. Vse to sem že 1. julija t. l. izpolnil in čakal do danes na rešitev te moje poslednje prošnje, s kojo sem predložil pogoje za dražbo.

Čujte in strmite! Danes prejel sem od iste sodnje sklep, s kojim se mi ustavlja celo dražbeno postopanje in to vse radi tega, ker nisem baje poslal isti sodnji nek znesek za razglasitev oklica v uradnem listu.

Še danes čakam na rešitev svojega dne 1. julija t. l. vloženega predloga in mesto da bi mi poslali gospodje v Kopru rešitev istega in zahtevanje denarja za uvrstitev oklica dražbe, prišel mi je nanadno sklep o ustavljenju draž-benega postopanja.

Vprašam sedaj, kje tiči vzrok? Istina in gotovo tudi je, da dotični sodnik, ki je napravil oni nepričakovani sklep o ustavitvi dražbe, se ni niti prepričal, ako sem jaz prejel rešitev svoje dne 1. julija uložene prošnje. Vsakako pa mora biti sodnik odgovoren za svoje tako uzorno uradovanje.

Kje je pa ostala rešitev one moje prošnje od dne 1. julija t. l., ker meni ni bila vročena?

Sicer pa moram omeniti, da cela koperska sodnja nima niti enega pisarja, ki bi bil več slovenskega jezika in to je vzrok, da je bila ena moja prošnja, odnosno rešitev iste, odlo-žena ad aeta, dokler ne pride slovenski dijurnist, ki bi jo bil potem odposlal, kamor je bila namenjena, ter jo tako rešil iz njenega čakalnega spanja.

Radoveden sem, kak odgovor vdobim na moj utok, kateri sem poslal isti sodnji proti onemu uzornemu sklepu kateri kazuje ustavljenje dražbe. Troške istega utoka nisem povzročil jaz, še manj pa dolžnik, in radi tega bode morala sodnja tr-peti troške istega ali dotični sodnik, kar bode lažje storil vsled povišanja plače. Želeti bi bilo, da se g. Kindinger malo bolj briga za njemu podrejene sodnje in tudi da nemudoma preskrbi, da vdbi koperska sodnja enega slovenskega dijurnista, da ne bodo naše slovenske prošnje toliko časa čakale rešitve, vderemo!

Trkajte in se vam odpre! Pišejo nam: Pred časom sem vam sporočil kako se je napravila pogodba za rozdjez Vekosl. Kodrič-em, posestnikom pri sv. M. M. spodnji. Kodrič ni hotel podpisati pogodbe, ker je bila na nemško-laški tiskovini in spisana v laškem jeziku.

Dovolite, da objavim, kako se je vršila vsa stvar in kak zvršetek je imela.

Ne vem, da-li bode to prav gosp. Kodriču, toda mi moramo pisati za stvar in ne za osebe! Zato se nadejam, da mi bode oproščeno, saj je moj namen plemenit, ta namreč, da poučim naše posestnike, kako jim je postopati po izgledu gori ome-njenega gospoda, da dobe — slovenske pobotnice! Preidimo k stvari!

Ko je gosp. K. odklonil podpis na omenjeno tiskovino, se mu je grozilo, da bode imel velikih sitnosti ter da bode tudi — kaznovan! Magistratni sluga, ki je spremljal finančne organe, je rekel: »Zastonj vam je, da butate z glavo ob zid; to vam ne bode koristilo, ampak le škodovalo!»

Finančni organi so bili večkrat pri njem. Vabili so ga, naj se gre pogoditi k nekemu gosp. finančnemu komisarju; eden njih je bil celo tako drzen, da je rekel »adesso anderemo bazilar con i contrati slavi!« Naš Kodrič pa je rekel: »Ako me potrebuje, naj mi pošlje povabilo, drugače ne grem nikamor!« — Videč pa, da ga le nadlegujejo, podal se je neko nedeljo do onega komisarja ozna-čenega mu po finančnem stražniku. Komisar je

vsprejel Kodriča, ne pa tako prijatelja, katerega je K. privel seboj za pričo. Ta poslednji je moral, na povelje gosp. komisarja, ven iz sobe!

V začetku je gospod komisar poskusil strašiti stranko, rekoč, da je pobrala grozdje in na-pravila vino, ne da bi se bila, kakor zahteva zakon, podpisala pogodba! Gosp. Kodrič je protestiral, trdč, da pogodba je bila narejena, na tem pa, da ni bila podpisana, da ni njega krivda, ker on ne more podpisati stvari, katere ne razume.

Gosp. komisarju se je čudno zdelo, češ da en sam(?) posestnik iz vse okolice zahteva slovensko pogodbo?? Kodrič je izjavil, da on ne veruje, da bi bil on sam; sicer pa, če je tudi res, da ne zahteva nobeden drugi slov. pobotnice, pa jo zahteva on, ker ima pravico v to! (Živio! tako je prav! Op. stavčeva).

Omeniti moram, da se gosp. K. prišteva boljšim posestnikom, ki je pa po skrajno slabi letini pridelal le — 15 litrov vina! Pogodba, ki so mu dali sedaj v podpis, je bila nemško-laška, a mej tema jezicoma je bil slovenski prevod napisan črnolom!

Podpisano pogodbo so pa Kodriču spet vzeli ter mu dan kasneje uročili drugo, ne več za 15 litrov, ampak za 10, ker 15 je bilo umazanega in le 10 čistega!

Ko je bilo toraj rešeno vse to, so gospodje izjavili, da imajo v uradu tudi slovenske pogodbe, ki so se bile pa nekam — za-mešali!! Prihodnje leto vdbite torej tiskano slovensko pogodbo!!! Tako so ga potolažili!

Jaz pa ponavljam: Trkajte — — —

Enakopravnost.

Iz Brd nam pišejo: Po dolgem narodnem spanju smo se vzdramili tudi v Brdih. Pred vsem si moramo opomoči v gmotnem pogledu, le tako se nam učvrsti tudi narodno stanje. V ta namen smo si ustanovili dve posojilnici-hranilnici. Jedna že deluje in je namenjena za gorenja Brda: Koj-sko-Kozansko županstvo. Druga bode za županstvo Biljana-Medana sedežem na Dobrovem. Poslednja prične poslovati s 1. dnem prihodnjega meseca, to je s 1. novembrom. O važnosti in pomenu takih denarnih zavodov menda ne treba govoriti; le toliko povdarjam, da če kje drugje, so posebno potrebni taki zavodi tu pri nas v Brdih. Ko so bili naši ljudje v denarnih zadregah, so zahajali prosjačič v Kormin in v Gorico od ljudij, ki bi nas najraje vtopili v žlice vode, ki bi nam radi odvzeli še ta mali košček lasti, da bi mi potem res postali to, kar nas že itak imenujejo — ščavi, sužnji. Toda še je čas, da se postavimo na lastne noge in se osamosvojimo gospodarski. Dolžnost je vsakomur pomagati v to, da čim prej dosežemo ta svoj cilj. Na delo torej vsi!

Zaključujé morem izreči najtoplejo zahvalo vsem onim gospodom, ki so pomogli do osnutja rečenih dveh denarnih zavodov! Bog daj obilo vspeha!

Protí mučenju živalij. Potovalni govornik društva v varstvo tičev, gosp. Ott, je imel včeraj zvečer poučni govor v tukajšnji Schillerjevi dvo-rani. V dnevrem temeljitem govoru je označil govornik koristi, ki je prinašajo tiči osobito pol-jedelstvu, in je navedel mnogo slučajev, kako lahko mišljeno se zatirajo posebno tiči-peveci. Pri tem je omenjal tudi, na kako nečuvven način se mučijo živali v Trstu. Skoro o vsakem dnevnem času je to lahko opazovati po mestnih ulicah. Da-si je to zakonito prepovedano, vendar se javni organi ne brigajo prav nič za take prestopke zakona. — Tudi mi smo menenja, da je že skrajni čas, da se v tem oziru kaj ukrene in izpregovorimo o priliki še katero v ti zadevi.

Izredni občni zbor „Rojanskega posojil-nega in konsumnega društva“ bode na praznik sv. Justa ob 2. uri popoldne v lastnih prostorih v Rojanu. Na dnevnem redu bode volitev novega odbora in namestnikov. Členi se pozivljajo, naj se v obilem številu udeleže tega izrednega občnega zbora. Prinesejo naj seboj knjižico in delnice v dokaz, da so še udje. Oni, ki se ne udeleže tega občnega zbora, smatrali se bodo, da niso več udje in se izbrišejo iz društva.

Odbor slovenskega kat. akad. društva „Danica“ na Dunaju se je za zimski tečaj l. 1898-99. sestavil tako-le: Predsednik: stud. med. Frančišek Dolšak; podpredsednik: stud. phil. Jakob Bergant; tajnik: stud. iur. Anton Bartol;

blagajnik: stud. phil. Bogumil Remeč; knjižničar: cand. iur. Anton Carli; arhivar: stud. iur. Josip Dermastia.

Za jutrajšujo predstavo v gledališču »Po-liteama Rossetti« se občinstvo jako zanima. Se-dežev se je že dokaj prodalo; kdo še želi istega, naj se požuri. Prodajajo se v zavodu »sv. Niko-laja«, ulica Stadion št. 19 I. in v kavarni Com-mercio.

O d b o r.

Društvo „Šumadija“ v Pragi si je izvolilo za leto 1898-99. naslednji odbor: Predsednik: akad. slik. Germ Josip (Slovenec); podpredsednik: stud. med. Milosavljevič Jovan (Srb); tajnik: stud. phil. Prelog Milan (Hrvat); blagajnik: stud. med. Kras Milan (Hrvat); odbornika: stud. phil. Kenda Robert (Slovenec); stud. iur. Vukotič Jovan (Srb).

Društvo je literarno, in mu je namen, pri-rejati poučna predavanja, gojiti glasbo, podajati členom dobro knjižnico, v obče, izobraževati svoje članove.

Prosimo vse naše rodoljube, da podpirajo naše društvo z denarnimi prispevki ali s knjigami, da zamore vstreči svojemu namenu.

Ustanovni člen plača jedenkrat za vselej 10 gld., podpirajoči pa 50 kr. mesečno.

Prispevki naj se blagovolé pošiljati pod na-slovom: Društvo »Šumadija«, Praha — Kr. Vi-nohrady.

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah. Mešani zbor tega društva bode pel na dan sv. Justa, dne 4. novembra ob 4. uri popoldne na Barkovljanskem pokopališču Riecijev: »Usmili se!»

Da se vstreže vsem! Pišejo nam: Zadnji čas čitamo često, kako toži ta in oni, da ni vdbil slovenskih tiskovin. Neki (meni nepoznani) gospod je pred nedolgo časa opravičeval gosp. Lyro-ta, češ, da ta gospod ni kriv, ako se Petru ali Pavlu dogodi kaka krivica, ker da je on, gosp. Lyro, izdal strog ukaz glede izdajanja slovensko-nemških tiskovin.

Dopisnik pravi dalje, da so naši ljudje sami krivi, ako se jim dajejo nemško-laške tiskovine, ker da se isti, ko pridejo v dotične urade, pozdravljajo z »bonžorno« mesto z »dobro jutro« in tako niti nepristranski uradniki ne vedo, kake tiskovine jim naj vročijo! To je žalostno a ob enem resnično, toda staro razvado je ljudem težko izbiti iz glave in treba bode še mnogo pisati in učiti, predno dospemo do tega, da bode Slovenec brez straha pozdravljaj v svojem slovenskem jeziku.

Ta bolezen ni navstala iz morabitnega na-rodnega mrtvila našega, nego je nasledek fanatič-nega terorizma naših »ljubih« sosedov, koji so sramotili (in sramotijo še sedaj) vsakega ki si je upal povedati, da je Slovan. Da bode konec vsem rekrimiacijam, je treba, da se vse tiskovine za Primorsko napravljajo v vseh jezikih, drugače bode veden boj in boj!

Štajerske novice. »Spodnještajerskemu ju-bilejskemu zakladu« je zavarovalna banka »Slavija« naklonila znaten prispevek 200 kron.

V trgu Mozirje je zvečer dne 23. t. m. po-gorel kozolec Antona Goričarja.

V Zrečah je izginil dne 19. t. m. slaboumen Anton Slivnikar. Šel je zvečer k žagi ter se ni več vrnil. Najbrže je utonil v narasli Dravinji.

Ustanovni shod podružnice delavskega pod-pornega društva celjskega v Poljčanah obnesel se je dne 23. t. m. sijajno.

Sreča v nesreči. Z Zidanega mosta nam pi-šejo: Dne 27. t. m. je bil 2letni otrok Martin Flis na progi, pri stražnici št. 546, ko je tovorni vlak št. 126 ob 9. uri dopoldne vozil od postaje Rim-ske toplice proti postaji Zidanimost. Strojvodja, opazivši nevarnost, je hitro dal znamenje, da bi se ustavil vlak, kar pa ni bilo mogoče tako naglo, (ker je tam velik ovinek da se ne vidi daleč). Tako je prišlo, da je ves vlak (kakih 50 voz razun treh) drčal preko otroka, in — glej čudo! — otrok je ostal nepoškodovan, zdrav! In ko je vlak ostavil popolnoma, je začel otrok lezti izpod vago-nov. Stara mati otrokova je bila kar otrpnela od strahu. Ista je imela otroka pri sebi še le par dnij.

Samomor. V soboto zvečer ob 9. uri in pol se je na sprehajališču sv. Andreja ustrelil čedno oblečen mladenič.

Zdravnik je kmalo prišel, toda ni mu bilo več pomoči. Pol ure potem je izdahnil nesrečnež. Iz posetnic in raznih drugih listin je sklepati, da

mu je pravo ime Teodor Rudkowsky. Truplo so prevedli v mrtvašnico sv. Justa.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 1. do 25. oktobra poslali: Slavno uredništvo »Slov. Lista« 3 gld. 25 kr. — Gospici Pepica Bregant in Štefka Novak v Kamniku zbirko 15 gld. — Iz nabiralnika v gostilni gospe Drag. Wessnerjeve (pri Katrineku) v Leščah 5 gld. 50 kr. — Podružnica za št. Kancijan in okolico 22 gld. — G. Franica Burkeljeva v Radečah 5 gld. 50 kr. iz nabiralnika. — G. prof. Vodusek v Ljubljani 50 kr. — Gdč. učiteljica Rezika Strlé 1 gld. 33 kr. iz nabiralnika v Vintgarju. — G. Borovščak daroval za nabrane znamke 3 gld. 25 kr., zahvaljujoč se darovalec teh znamk. — Č. g. kapelan Trstenjak pri Sv. Mihelju tik Šoštanja 2 gld. — Podružnica za Opače in okolico 25 gld. 80 kr. — Podružnica za Vuhred in Marenberg po č. g. župniku Jos. Černiku 46 gld. 40 kr. kot nabirek na Remšniku iz nabiralnika v Marenbergu in donesek članov. — G. Josip Vrtovec, gostilničar v Velikih Žabljah iz nabiralnika 1 gld. 50 kr. — Moška podružnica v Kamniku 175 gld. — Ženska podružnica v Postojni 28 gld. — Preostanek ob kupovanju knjige »Naš cesar Fran Josip I.« 70 kr. — Slovenci! Družba naša je v velikih denarnih stiskah. Ako bodo darovi tako pičlo prihajali, kakor zadnja dva meseca, bode morala družba nekaj svojih zavodov zapreti. Prosimo milosrčne prijatelje, da se zopet spomnijo koristne družbe sv. Cirila in Metoda.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Izgnan je bil večeraj 26letni Guljelm Sermarin radi širjenja anarhističnih idej. Spremljali so ga do Kormina, od koder so ga izročili angelju varhu čezlužnega kraljestva.

»Odšel« je, tako poroča »Piccolo«, oni II. Umberto Ferlin, o katerem smo poročali v sobotnem izdanju.

»Odšel« je tako, da ga bodo v Korminu izročili italijanski oblastniki.

Neko ženo, ki mu je dajala hrano, je ta tiček opeharil, ker je odšel, ne da bi bil plačal. Žena ga pač ne pojde iskat v njegovo novo bivališče.

Tatvine. Karl Anigoni pustil je za hip svoj bicikel pred skladiščem svojega gospodarja Exnerja v Squero nuovo št. 7 a vrnivši se, bicikelna ni bilo več tam.

Kolo je bilo vredno 150 gld. in je iz tovarne »Tergesteo« št. 50.

V skladišče tvrčke Wiesenreiter se je utihotapil neznanovič, ki je ravno odhajal z vrečo šenape vredne 20 gl. — Zapazivši pa, da prihaja gospodar, popihal jo je brez — vreče.

Nesreče. 70-letna Ivanka Ples in 10-letna Marija Sottile sti bili povoženi predvečerašnjem radi neprevidnosti voznika in pri tem precej ranjeni.

V soboto je ponesrečil voznik Josip Likon. Med razkladanjem voza mu je šlo kolo preko noge in ga ranilo tako, da je moral v bolnico.

Požar se je vnel večeraj zjutraj ob 4. uri v v silkadišču oglja na pomolu št. I. Gasilci so bili na delu celi večerajšnji dan in vso nočojšnjo noč. Ogenj so udušili še-le danes zjutraj. Gasiti je bilo jako težavno, ter je bilo treba odstraniti kakih 200 ton. oglja, da je bilo moči na ta način omejiti ogenj.

Samomor. 20letni mladenič Teodor Rudkowsky, o katerega samomoru poročamo na drugem mestu, je bil že več let v službi zastavljavnice v ulici Pane. Bil je marljiv, lepega obnašanja ter vedno zadovoljen. V soboto je zginol z doma ter se ni več vrnil, podal se proti sv. Andreju. Zvečer so ga našli mrtvega. Vstrelil se je samokresom. Mati mu je bila Poljakinja. Pred 20 leti je došla v Ljubljano, kjer je povila sina Teodora in kmalu potem umrla. Govori se, da je začel pokojni mladenič tegovati za to, ker so ga nekateri brezumni nagajivci pikali in dražili, da nosi priimek materin. To in neznatni razpor v službi, je baje uplivalo na mladeniča tako hudo, da je izvršil samomor.

Nevaren spopad. 28-letni težak Josip Dejuri in 30-letni postrežek Nikolaj Padovan iz Benetk, sta se črtila že dlje časa. Sinoči sta se zopet jedenkrat spopadla in le težko so ju ločili in pomirili navzoči. Danes na vse zgodaj sta se srečala na velikem trgu. Takoj sta se zopet spopadla. V

tem je potegnil Padovan neko že zrzjavelo dolgo bodalo in začel teči za bežečim Dejurijem. Slednjega je Padovan koj ujel in ga začel moriti. Zbodel ga je večkrat bodalom in bi ga bil res usmrtil na mestu, da niso na krik Dejurija prihiteli re-darji, ki so odveli Padovana v zapor. Dejurija pa, ki je krvavel iz več nevarnih ran, so prenesli v bolnico, kjer se nahaja v smrtni nevarnosti.

Nesreča. S Zore se poroča od dne 25. t. m.: Večeraj je peljal posestnik Anton Kurall iz Gornje Senice steljo s svojim 19letnim sinom Vincencijem. Težek voz se je po grdi poti zvrnil in padel na sina. Ker mu oče ni mogel pomagati sam, je hitel po ljudi, ki so mu pomagali rešiti sina izpod voza. Sin je hudo poškodovan na prsni in je najbrže umrl vsled notranjega skrvavljenja.

Zastonj se je vozil 3 ure Ivan Schiavon. Ko ga je na to tirjal prevošček št. 281., naj mu vendar plača 3 gl., ni hotel niti slišati o tem. Prevošček, videvši s kom ima posla, pognal je do policijskega inšpektorata na Belvederju. Vprašan zakaj ne plača, odgovoril je: »Čemu bi plačal, saj ga nisem najel, sam mi je ponudil naj se vsedem v voz; saj je tako stal brez dela; če se pa konj malo preganil, ne bo mu škodilo.«

Vse lepo izgovarjanje ni nič pomagalo; ker ni imel več ko 21 nč., moral je v — luknjo.

Policijske vesti. 26letni M. S. iz Trsta je bil aretiran sinoči v njegovem lastnem stanovanju, ker je ukradel par čevljev, vrednih 7 gld. — Štefan E., 16letni mladenič od sv. Ivana, je bil aretiran radi tatvine. — 20letna dekla Marija B. je bila danes zjutraj aretirana v »Ljudskem vrtu« radi ponočnega pohajkovanja. — Ivan D., 32letni brezposelni trgovec iz Trsta, je bil danes ob 5. uri zjutraj v ulici Giulia aretiran radi pomanjkanja sredstev.

»Brivec« je prišel za Vsesvete v Trst. Pri-nesel je seboj raznih stvari, katere dobé vsi oni, ki ga kupijo v tobakarnah za 5 nč., ali pa, če si ga naročijo, jih pride obiskat vsaki mesec trikrat za samih 6 kron na leto. Upraviništvo.

Dobro domače sredstvo. Mej domačimi sredstvi, katera se uporabljajo za olajšanje bolečin in odvajajoča ribanja pri premrazenju, zavzema prvo mesto Liniment. Capsiei comp. izdelan v laboratoriju Richterjeve lekarne v Pragi. Cena je nizka: 40 nč., 70 nč. in 1 gld. steklenica, katera se spozna po znanem rudečem sidru.

Loterijske številke izžrebane dne 29. t. m.:
Dunaj 27, 68, 2, 78, 40.
Gradec 54, 20, 42, 39, 43.

Koledar.

Danes v ponedeljek 31. oktobra: Volbenk, škof; Lucija
Jutri v torek 1. novembra: God vseh svetnikov.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 6. uri 56 min. | Izhod ob 5. uri 5 min.
Zahod „ 4. „ 30 „ | Zahod „ 9. „ 22 „
Ta je 45. teden. Danes je 303. dan tega leta, imamo torej še 62 dni.

Različne vesti

Albina Pecha je mrla za kugo. Še le danes smo mogli izvedeti, da je večeraj umrla v bolnici na Dunaju strežnica Pecha za kugo. Revica, ki je trpela že okolo deset dni neznosne bolečine, je tretja žrtva kuge na Dunaju. Dasiravno se je storilo vse, kar je v človeški moči, in kar premore zdravniška umetnost, vendar je ni bilo mogoče rešiti. Komaj 22 let stara deklica je umrla kakor žrtev svojega poklica. Stregla je umrlemu slugi Barischu in se pri tem okužila. Zadnji čas je bilo njeno truplo polno ran in le smrt jo je rešila groznih bolečin, katere je trpela.

Truplo pokojnice so pokopali ob 6. uri zjutraj. Navzoč je bil samo duhovnik.

Družilih pet bolnikov se počuti dobro. Komisija se je izrekla, da ni nevarnosti, da bi se razširila kuga.

Ruski car je ukazal, da se na njegove stroške popravijo na Grškem vse one cerkve, katere so v zadnji vojni razdejali Turki. Stradajočim v Epiru pa je poslal 30.000 vreč moke.

Nesrečna ljubezen. V Temešvaru se je zaljublil brivec Hafner v neko deklico. Ker ga pa ni marala je skočil pred brzovlak, ki ga je povozil do smrti. Zapustil je pismo, v katerem piše, da ga je tirala v smrt nesrečna ljubezen, a da zapušča vse kar ima, uro in prstan, nezvesti deklici, katera ga je s svojo prevaro prisilila, da si je prostovoljno končal življenje.

Pisemska tajnost v Srbiji. List »Zastava« v Novem Sadu poroča o smešni zameni, ki se je zgodila pred kratkem v Srbiji vsled kršenja pisemske tajne. Na pošti v Belemgradu odpirajo namreč, kakor poroča rečeni list, vsa »sumljiva« pisma, katerih prepise pošiljajo potem višemu armadnemu poveljniku (Milanu!!) Tako se je zgodilo pred kratkem, da sta se zamenila prepisa dveh takih pisem. Jedno pismo je bilo namenjeno nekemu črnogorskemu dijaku od njegovega tovariša na Cetinju, drugo je bilo oddano za nekega kupčevalec z svinjami od njegovega tovariša na Dunaju. Nesreča pa je hotela, da je prepisovalec zamenil oba naslova in viši poveljnik je prejel naslednji pismi, da ju prečita: »Gospodu N. N. visokošoleu v Belemgradu! Kaj še čakaš? Zakaj se ne lotiš? Zdi se mi, da slabo poznaš zvite politike na Dunaju. Ti naju hočejo prevariti, toda ako Bog da, jih že dobim pod noge. Sporoči mi, kaj se je zgodilo z svinjo, katero sem moral tam pustiti. Pozdravlja Te« Drugo pismo se je glasilo: »Gospodu B. kupčevalecu z svinjami. Ne boj se truda in uči se pridno. Upani za gotovo, da postaneš še kedaj minister v Srbiji itd.«

In posledica tega je bila, da so se izdale stroge naredbe proti radikaleem, h katerim »naravno« pripada tudi kupčevalec z svinjami in da so bili izgnani iz Srbije vsi črnogorski dijaki.

»Popravek« roparja. Zloglasni ropar Caudine, ki vodi celo četo roparjev v Siciliji, je nedavno čital v listu »Giornale di Sicilia«, da je bil on s svojo četo v Cesaru in tam mnogo ljudi oropal. Na to poročilo je Caudine poslal dotičnemu listu »popravek«, da ni res, da je bil v Cesaru in tam ropal, temveč da je bil v nekem drugem kraju. Temu »popravku« je priložil »uljudni« ropar lista 5 lir za tiskovne stroške.

Kakšen mož je bil Bismark? Nemei se postavljajo z Bismarkom tako, da preseda že vsakemu pametnemu človeku. O njegovi smrti so pisali nemški časopisi bivšemu kancelarju take slavošpeve, da se je zdelo, kakor da bi sedaj propasti moral svet. Po njegovi smrti je izdal njegov zvesti pri-staš Buš celo vrsto zapiskov, iz katerih pa se spozna o njem marsikaj novega. Kako je bil Bismark brezobzirno krvoločen in neusmiljen, nam priča to-le: Kedarkoli je videl Bismark l. 1870. četo vjetih Francozov, je zaklical: »Čemu se sploh lové ti ljudje? Zakaj ne vržete te druhal v vodo ali jih postrelite?« — Bismark je sklepal nemško cesarstvo. On je prav za prav pridobil Viljelmu I. cesarsko krono. Zanimivo je, kako je vkljub temu sodil o vladarjih. Pri nekem kosilu leta 1870. je rekel: »Najboljši bi bil napreden absolutizem. Toda mi nimamo pravih absolutistov, to se pravi: nimamo kraljev. Izginili so, ta vrsta je izumrla. Republika je po večjem prava vladna oblika in brez dvojbe pride v prihodnosti na vrsto. S knezi gre povsod navzdol, tudi pri nas. Ne brigajo se za drugo, nego za to, da se hvalijo po časopisih in da dobe čim največ denarja za svoje osebne potrebe.« In ta mož je igral ulogo najodločnejšega branilca cesarskega prestola in je s tega stališča več let tako

ZALOGA POHIŠTVA

tvrčke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče **ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjaj.** Na zahtevanje ilustriran cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo.

grozno preganjal katoličane! Jasen dokaz nam je, kakšna hinavščina se rije naprej in često prerije do najvišjih mest v državi.

Brzovjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Varšava 31. Neko 40letno žensko, na kateri so opazili znake kužne bolezni, so prenesli v bolnico, kjer je umrla po preteku 24 ur. Zdravniki so izrekli, da je bila bolana na sibirski bolezni.

Zante 30. Lloydovemu parniku »Vindobona«, namenjenemu na Kitajsko in Japan se je pripetila nezgoda, da se mu je pokvaril stroj. Vender pa mu je prihitel na pomoč neki angleški parnik.

Carigrad 31. Iz Kandije se poroča, da so 29. t. m. obesili pet oseb radi zadnjih nemirov, štiri pa so obsodili v prisilno delo. Sultan je odredil sumarno kaženje Hamidie-Kurdov, ki so ranili in oropali nemškega arheologa Belek-a v Vilajet-Vanu, ter ukazal, da se plača Beleku odškodnina.

Pariz 30. »Figaro« poroča da so Esterhazy-ja izbrisali iz liste častne legije.

London 31. »Times« poroča, iz Kandije: Turški guverner pravi, da od turške vlade ni dobil nobenega povelja glede odstranjenja turških čet, ki se nahajajo še na Kreti. Admirali so naznanili guvernerju, da po 4. novembru preстане turška uprava po celem otoku.

Pariz 31. Skoraj je povsem gotovo, da se sestavi novi kabinet tako-le: Dupuy predsednik in za notranje stvari, Freyeinet za vojsko, Lockroy za mornarico, Delcassè za vnanje stvari, Lebret za pravosodje, Peytral za finance, Leygues za uk, Guerin za javna dela, Kranz za trgovino, Vieger za kmetijstvo, Delombre za kolonije, Fleury za pošto in brzovjav.

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.		Od for.	do for.
Fižol: Koks	100 K.	13—	13.25
Mandoloni	"	12—	12.25
svetlorudeči	"	—	—
temnorudeči	"	—	—
kanarček	"	—	—
bohjnjski novi	"	11.75	12—
beli veliki	"	—	—
„ mali novi	"	8.75	—
zeleni dolgi	100 K.	—	—
„ okrogli	"	—	—
mešani hrvatski	"	7.50	—
„ stajerski	"	—	—
Maslo fino stajersko	"	—	—
Jč. en, št. 10	"	10.50	10.75
„ 9	"	14.25	10.50
„ 8	"	13.50	13.75
Zelje, kranjsko	"	7—	7.50
Repa,	"	—	—
Krompir, stajerski	"	3.30	3.40
Proso, kranjsko	"	11—	—
Leča, kranjska	"	—	—
Speh	"	61—	62—
Mast	"	56.50	57—
Kava, Mocca	"	150—	152—
Ceylon Plant. fina	"	158—	160—
Pertoriceo	"	150—	154—
Guatemala	"	103—	105—
San Domingo	"	104—	105—
Santos najfinejši	100 K.	91—	92—
„ srednjefini	"	87—	88—
„ srednji	"	82—	83—
Santos navadni	"	78—	80—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	"	37.25	38.50
„ Centrifugal II. vrste	"	36.75	37—
Concassè	"	38—	38—
razkosani	"	38.75	39.25
Riz, italijanski fini	"	21—	21.25
italijanski srednji	"	20.50	20.75
Japan, fini	"	20—	20.25
Raugoon, extra	"	15—	15.75
„ I.	"	14.25	14.50
„ II.	"	11.25	11.50
Petrolejruski, v sodih v zabojih od 29 klg.	"	18.50	—
Olje, italijansko najfinejšo	"	6.60	—
italijansko srednje	"	6.7—	6.8—
bombažno amerik.	"	6.2—	6.3—
Malaga	"	28.50	29.50
„	"	36—	37—

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpčevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher v, Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.

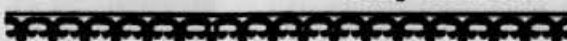
„Hôtel Nazionale“

v Trstu v ulici Vienna št. 4.

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišč, poštnega in brzovjavnega urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je dalmatinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani Josip Serdarović.

PRSNJI PRAH (prah za izvoščeke)

(ne kašlja). najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim katarinim afekcijam. Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“ občinska palača, Trst. Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

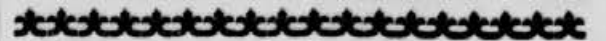
LINEMENT. CAPSICI COMP.

Iz Richterjeve lekarne v Pragi pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to splošno priljubljeno domače sredstvo vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek. Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Gostilna na prodaj.

Radi posebnih razmer se proda dobro obiskovana gostilna v hiši št. 12 v ulici Amalia. Natančneje je poizvedeti v gostilni sami.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu

Kdor želi omisliti si v resnici kolo najboljše vrste od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za: Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Kašelj, hripavost in prsni katar

ublažuje in zdravi

pravi planinski kašelj olajšajoči sok z „Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj“ M. Leusteka v Ljubljani.

Cena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici. II

Prijateljem dobre vinske kapljice

pozor!

V gostilni »Obrtniškega društva« in v »Društveni krčmi« v Barkovljah toči se izvrstno vino, in sicer:

prosekar, novo črno domače in staro.

Vse po 48 nvč.

Za obilen obisk se priporoča

„Obrtniško društvo“ v Barkovljah.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu št. 33. podružnica Trst. Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,

traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitnega železa,

vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč,

peči in štedilna ognjišča,

kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne,

nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21—; samo večerno izdanje gl. 12—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

